

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. Primus gradus Ambitionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39637

§. I. Primus gradus ambitionis.

Sed omittamus hosce adēd stultos & crudeles superbos, & veniamus ad pugnam, quam dæmon superbiæ huius & ambitionis tentator gerit cū tribus Ecclesiæ Rebus pub. in omnibus eius statibus & officijs, & cum illorum singulis in particulari, varijs vijs & rationibus. *Prima* via est, qua illos impellit ad auctoritatem & honorem, quem non promerentur; aut etiam maiorem multò, quàm meriti sint, quærendum: ut ita eos in graui peccata præcipitet. Hoc modo tentat & prosternit innumeros homines, qui, cum interius & in occulto sint valdè improbi, intendunt tamen haberi & honorari tanquam Sancti: ornantes se exterius in conspectu aliorum splendore operum, quæ apud homines videntur bona. Huius generis ait Richardus esse *hypocritas* per *pallidum* hunc dæmonis equum significatos: nam tanquàm Pharisei (vt Saluator noster dixit) *exterminant facies suas*; & ieiunijs ac penitentijs externis se macerant, vt pallidi & macilenti apparentes, valdè abstinentes & pœnitentes habeantur: & hac sola mercede accepta, sunt contenti. Qui infelices (vt S. Gregorius ait) viuūt moriendo: quia carnem suam affligunt, in qua grauissimam portant crucem, sicut b *Simon* ille *Cirenenensis* non vt vitijs moriantur, sed vt mundo mortui habeantur: in quibus tamen viuipse mundus, regnatque dæmon, & peccatum. Quæ fictio eo vsque peruenit, vt per hanc viam quærant ipsi Ecclesiasticas aut seculares dignitates. propterea enim dicitur apud Iob, quod *propter peccata populi permittat regnare hypocritam*, indignum scilicet dignitate, quam habet, & per hypocritism obtinuit: existimantibus collatoribus, illum esse dignum.

His hypocritis similes sunt alii superbi: qui, cum sint idiotæ & paræruditionis, haberi volunt valdè sapiētes & eruditi: & sic quærunt cathedras, & dignitates, quas non merentur. Sicut illi, qui, vt Saluator noster dixit, *quærunt primas cathedras in Synagogis*: neque enim, nisi primaria cathedra & honoratiore dignitate sunt contenti: iudicantes, se præ omnibus esse eruditos, & iactantes, sicut superbus ille, qui se iactabat quasi esset e *Sapientior Daniele*, & dignus qui *sederet in cathedra Dei*, & cura eius magnitudine de Sapia & honore contenderet.

Et hinc dæmon sumit occasionem eos prouocandi, ad honores & dignitates quærendos, quibus digni non sunt: etiamsi propterea oporteat alios, qui eas iure possident, eisdem spoliare: ac proindè ipsi nulla ratione aut iure possunt illas obtinere. ideoque adferunt in Ecclesia, eiusq; communitatibus, quarum ipsi sunt membra, schismata, dissensiones, lites & discordias: eum in modum, quo *Datan & Abiron* ambiuerunt dignitatem sum-

1.
S. Tho. 2. 2.
q. 131 a. 1.

Hypocrita.
In Apoc. c. 6
Vide Viegas
Sect. 6.
a Mat. 6. 16

Lib. 3. Mor.
c. 26.
b Mat. 27. 3

c Iob. 34. 10.

Sapientiam
arrogantes.

d Mat. 23. 6.

e Eze. 28. 2.

2.

mi Sacerdotii, quam Deus Aaroni, eiusque filiis concesserat. Satanas verò non contentus, quòd illos prostrauerat, etiam illis vsus est, tanquam equis suæ militiæ, ad aggrediendos & prosternendos plurimos ex eo populo: alios trahendo, vt eius partibus adhererent; alios verò concitando cum magno scandalo & discordia. Sed quemnam exitum habuit eorum ambitio? *aperuit se nimirum terra & deuorauit illos, & vini descenderunt in infernum.* vt ex hac visibili pœna omnes intelligerent, tentatorem superbiæ, nomen habere mortis; & infernum eam sequi tanquam famulum: vt mactet, deuoretque ambitiosos, cum ipsi maximè viuunt in feruentibus suis desideriis & conatibus. Neque expertes fuerunt pœnæ, qui ad eorum partes accesserant. nam ex eorum thuribus ignis exiit, qui omnes combussit. vt intelligatur, quòd instrumenta culpæ, iusto Dei iudicio, conuertantur in instrumenta pœnæ: & ex eisdem ignis procedit cupiditatum, qui eorum corda cruciat, & præcipitat in ignes æternos. Nec supplicia illa hic steterunt: quia ignis se dilatauit, & combussit *quatuor decem millia* hominum ex plebe, qui *falsa* mortuorum *compassione* murmurarunt contra Moysen & Aaron, in quos insurrexerant ambitiosi: nam vbicumque pestis hæc tangit, inscit, cruciat, & mactat: nisi tempestiuè impediatur. Sed ulterius adhuc gradus hic ambitionis progreditur. non enim contenta vna dignitate, etiam valdè magna adspirat ad aliam, & aliam, omnes volens comprehendi. quemadmodum Rex Ozias, cum fuisset Rex sanctus, aditum præbuit superbiæ: & non contentus regia dignitate, voluit ambitiosè etiam sacerdotalem usurpare. *g & eleuatum est cor eius in interitum suum.* Nam volens tanquam Summus Sacerdos offerre sacrificium thuris, permissus fuit à Deo *lepra* repentina. Quare non solum dignitatem Sacerdotalem non obtinuit, quam ambiebat; sed etiam regiam amisit, quam habebat, extrusus ex suo palatio, & priuatim tanquam leprosus vitam ducens. Aequum est enim, vt qui ambitiosè quærit dignitatem, quam non meretur, & quæ ei non debetur: illam amittat, quam habebat, & ei debebatur. ob superbiam enim factus est vtraque indignus. quemadmodum impius Aman valdè familiaris Regi Assuero, cupiens aderari à Mardocheo & reliquis omnibus, eo honore, qui soli Deo debetur: eò deuenit, vt honorem & familiaritatem amitteret, quam habebat: amittens ignominiosè vitam in periculo. Quòd si pœnam in hac vita non habeant, non euadent eam, quæ in altera eos expectat. Infernus enim latissimos habet sinus, ad omnes superbos, schismaticos, & tumultuosos deuorandos: & quòd illi magis accelerant, vt ascendant, eò iusta Dei ira coget illos descendere: quemadmodum euenit superbo Regi Babylonis, qui Luciferum referebat, quem imitabatur: de vtoque enim ait Isaias: *h detracta est ad inferos su-*

Ambitio.

f Nu. 16. 32.

Dathan & Abiron.

Pœna iusta.

Non contentus eo quod habet excidit omnibus.
g 2. Par. 26. 16. 2.

Pœna superbiorum futura.

h Isa. 14. 17.

perbia tua, qui dicebas in corde tuo: in cælum conscendam, super astra Dei exaltabo solium meum: similis ero Altissimo. Verum tamen ad infernum detraberis in profundum lacu: ubi eò eris profundior, quò contendebas te magis erigere.

3.
Contra pro
motionem
indignorum
Act. 12. 22.

k. Pic. 26. 8.

SED ulterius pergit Satana astutia & calliditas, aggrediendo ambiciosos harum dignitatum per alios, qui non quærentes illas, ipsis offerunt, ut acceptent, etiam si indigni: & ita eos in eadem peccata ac demerita deiecit. Quemadmodum Rex Herodes à Satana deceptus, accepit honorem divinitatis ab adulante plebe oblatum, & i dicente, eius vocem non hominis esse, sed Dei. & quia inaniter sibi complacuit de hoc honore, quo ad eò indignus erat, fuit ab Angelo percussus, & exspiravit, & verbis deuoratus. Quamobrem dixit Sapiens: *Qui tribuit insipienti honorem, est sicut qui mittit lapidem in acervum Mercurii: qui est Deus scientiarum: ut ex illis lapidibus templum ei aedificetur: significans his verbis: quòd qui indignum afficit honore, illum tentat, & prouocat, ut eius superbia crescat appetatque supremam Dei excellentiam, & inanem hominis sapientissimi gloriam. Sed quemadmodum Mercurius falsus erat Deus, & tali honore indignus: ita stulti ambiciosi, indigni sunt honore ac dignitate, quam acceptant, quæ in lapides conuertetur: quibus ipsi lapident, irridentes, quòd eam dignitatem habeat, qua non est dignus.*

Indigni ho
noribus de
lectantur.
I Ioan. 1. 20.
M Act. 14. 11.

ii Ind. 9. 25.

SED quoniam demon appetit cibum magis electum, non negat etiam meliores, & sanctiores aggredi, occasione accepta ex eorum sanctitate & eruditione: ut illis offerat huiusmodi dignitates. Quemadmodum aggressus est magnum *Baptistam*, offerens illi per Phariseos, Messia dignitatem; & Sanctos in *Paulum* & *Barnabam* aggressus est per gentiles: qui videntes quoddam prodigium ab ipsis factum, (quamobrem alterum appellabant *Mercurium*, alterum *Iouem*) volebant illis tanquam Dijs offerre sacrificia. ad illi statim restiterunt, & diabolicam hanc tentationem reiecerunt: & quoniam erant humiles, repulerunt a se honores, quos superbiliter acceptant. nam ut plurimum illi ab hac tentatione superant, citiusque dignitates acceptant, qui earum sunt magis indigni. Quemadmodum ait scriptura: quòd cum arbores sibi eligere vellent Regem, eamque dignitatem *oliva*, *viti*, & *fico* offerrent: (quæ alias erant ea dignissima) noluerunt tamen acceptare: sed cum obrulissent eam *rhamno*, statim eam accepit: & minatus illis si non facerent, ut *egredereus ignis de rhamno* & deuoraret cedros libani. Aptè verò *rhamnus* siue *spina*, ambiciosa vocatur: quæ dignitatem acceptat, quam non meretur: quia semper pungit spinis peccatorum, & curis eam conseruandi.

pungen-

pingendo propriam & aliorum conscientias, consumens tanquam ignis ipsas virtutes. Et hinc est, quod hic modus ambitionis sit *fidei* capitalis hostis, & religionis Christianae, magnumque impedimentum ad eam suscipiendam, & conseruandam, & consequendam perfectionem: quam illa profiteretur. Quemadmodum ipse Saluator monuit Phariseos dicens: *o quomodo vos potestis credere, qui gloriam ab inuicem accipitis: & gloriam, qua solius Dei est, non quaritis.* Ita insinuans: non esse mirum, si in credendo sentiant difficultatem, & in eius doctrina amplectenda. Siquidem immerfi toti erant in ambitione honoris, quam ab inuicem acciepiebant. Perpendit autem S. Basilius verbum illud valde accipitis. Si enim quod oblatam gloriam accipias tantum tibi adferet impedimentum: quanto maius adferet, si tu ipse illam ambias, & quaras.

§. II. *Alij ambitionis gradus.*

PRIMO ambitionis modo praedicto coniungi solet *aliter* non minus perniciosus: cum scilicet per mala media, conculcatis etiam diuinis legibus, huius mundi honores & dignitates procurantur. Hae media sunt innumera: quia etiam sunt innumerae artes huius vitii, ad quaerendas vias & modos, quibus voti compotes fiant, maximè impellente eos Satana ad omnia ea adhibenda. Quosdam enim instigat, vt ea officia aut dignitates per *tyrannidem* & incredibilem crudelitatem quaerant, aperto Marte aggrediendo eos, qui possunt, aut volunt ipsos impedire: quemadmodum faciunt huius mundi Tyranni; ad suum imperium dilatandum: etiam si opus sit hoc nomine parentes, filios aut fratres vita priuare; quemadmodum a *Athalia nepotes suos* priuauit, vt regnum ipsa possideret; & *b Abimelech occidit septuaginta fratres*, vt solus regnaret. Vt hinc appareat, quam iuste tentator hic cognomen retineat *mortis*. qui tot hominibus illam infert, vt voti compotes euadat. Alios instigat, vt huiusmodi dignitates *praesentationibus* & *oblationibus* procurent: inclinando ad se illorum voluntates qui possunt illos iuare. Quemadmodum *Absolon* praesentabat populum, vt contra proprium suum patrem, regnum sibi vsurparet: adhibens ad id mille artes, & *complexando illos*, qui ad aulam Regis veniebant, & iis qui negotia & lites habebant, dicendo, quod vere iusta peterent: *Sed neminem esse constitutum, qui iustitiam administraret.* & quod si ipse *Rex* esset, omnibus plene iustitiam faceret: & ita sollicitabat corda virorum Israael. Cum hac praesentatione alii coniergunt munera, vt emant ipsam dignitatem. Adeoque crescit ambitio, vt etiam velint Ecclesiae dignitates emere. Et si possent, etiam potestatem emerent facienda miracula, & dandi ipsum Spiritum sanctum, quemadmodum tentauit *Simon Magus*: cui propterea dixit S. Petrus *pecunia tua tecum sit in perditionem*.

Ambitio
spinoza.

o Ioa 5. 44.
Fidei nouer
ca.

Reg. 31. ex
Breuioribus

Tyrannus.

24. Reg. 11.

b Iudic. 9. 5.
24.

praesentio-
nes.
c 2. Reg. 15.
5.

Munera.

d AB. 8. 1.